

FEHÉRVÁRY ÖRS JÁKÓ OSB

Előszó

2021. március 20-án a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola online rendezte meg hagyományos tavaszi rendezvényét, a Sapientia-napot, amely ezúttal egy patrisztikus seregszemlének adott otthont a virtuális térben. Ennek a konferenciának az anyagából született meg ez a konferenciakötet, amelyet az Olvasó most kezében tart.

Nagy öröm és büszkeség volt számunkra, hogy ilyen nagy számban elfogadták meghívásunkat a patrisztika iránt érdeklődők, nem különben a kiváló előadók, akikről elmondhatjuk, hogy a magyar patrisztikus kutatás nagyjágyúi közül kerültek ki. Őket köszönhetjük, őket hallhattuk ezekben a rövid, impulzusszerű előadásokban: Baán István, Kendeffy Gábor, Perendy László SchP, Vassányi Miklós, Heidl György, Pásztorikupán István, D. Tóth Judit, Boros István, Perczel István, Baán Izsák OSB, Geréby György, Bugár István és Takács László.

Külön köszönet illeti Perendy László tanár urat, aki egyrészt a Sapientia-nap szervezésének feladatát végezte el, amely nagyfokú rugalmasságot igényelt, hiszen a járványhelyzet miatt többször kellett ezt a konferenciát új időpontra helyezni, átalakítani, másrészt e kötet szerkesztésében is oroszánrészt vállalt.

Két gondolatot szeretnék még megosztani az Olvasókkal a konferencia és az abból született kötet kapcsán: jómagam bencésnéként gondolok erre a konferenciára, s nem került el figyelmemet, hogy a konferenciát 2021.

március 20-án nyithattam meg, miközben e nap másnapján, március 21-én ünneplik több bencés közösségben is Szent Benedeket, alapító atyánkat. Amikor a bencés regulát a kezünkbe vesszük, egy olyan mű áll előttünk, amelynek eredetiségét nem az adja, hogy sok önálló gondolattal lépett volna fel a szerzője, hanem az, ahogyan az elődeitől merített: a nagy szerzetes elődöktől, illetve az atyáktól, akiknek szerény örököséként tekintett önmagára. Így tudott egy olyan szabálykönyvet létrehozni, amely a későbbiekben annak a helyi közösségnek, ahol ő élt Montecassinón, majd aztán több szerzetesgenerációnak is a szabálya tudott lenni. Számomra az egyházatyák tanulmányozása nagyon erősen kötődik ehhez a benedeki hozzáálláshoz, amennyiben ő úgy tudott tőlük szemezgetni, mint a méhecske, amelyik a virágokból összegyűjti a virágport, és végül kitermeli azt a mézet, amely tápláló lesz sokak számára.

A másik gondolat, amit meg szeretnék osztani, egy fiatal teológus koromból származó élményemhez kapcsolódik. Amikor elkezdtem Robert Taftnak, a jezsuita liturgiátörténésznek a nagy zsolozsmatörténeti monográfiáját olvasni, majd fordítani, fordítás közben észrevettem, hogy az idézett patrisztikus művek nagyon nagy százaléka már magyarul is olvasható. Ez egyfajta büszkeséggel töltött el, hogy a magyar patrisztikus kutatás, de nemcsak a kutatás, hanem a tudományág népszerűsítése is mennyire előrehaladott állapotban van. Bárcsak mi, a liturgiatudományt ápolók is ugyanezt elmondhatnánk magunkról.

Nagy szeretettel és tisztelettel nyújtom át most ezt a kötetet a kedves Olvasónak. Ahogyan a konferencia a résztvevők és az előadók számára, úgy a kötet az Olvasók számára legyen a szellemi felfrissülés tápláló és felüdítő forrása.